

“Η Ελλάδα μπορεί να παίξει σημαντικό ρόλο στην προστασία των δοκιμαζόμενων Χριστιανών στη Μ. Ανατολή»

/ [Επικαιρότητα](#)

Ολοκληρώθηκαν οι εργασίες του Διεθνούς Συνεδρίου για τη Θρησκευτική Διπλωματία με θέμα «Η Θρησκεία στον Σύγχρονο Κόσμο: Προκλήσεις και Προοπτικές για τον Διάλογο και την Ειρήνη» που υλοποιήθηκε με πρωτοβουλία του περιοδικού «Foreign Affairs The Hellenic Edition», σε συνεργασία με το Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών και υπό την αιγίδα της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών καθώς και του υπουργείου Εξωτερικών της Ελλάδος.

Στο συνέδριο συμμετείχαν περισσότεροι από 32 ομιλητές που ανέλυσαν σημαντικά θέματα, όπως τον ρόλο της Εκκλησίας ως παράγοντας ειρήνης και αλληλεγγύης, την προσφυγική κρίση, τις επιπτώσεις της θρησκευτικής καταπίεσης, την αναγκαιότητα προάσπισης της θρησκευτικής ελευθερίας αλλά και το Ουκρανικό Αυτοκέφαλο.

Οι εργασίες του συνεδρίου άνοιξαν με το μήνυμα του Οικουμενικού Πατριάρχη Βαρθολομαίου, στο οποίο επισημάνθηκε μεταξύ άλλων, ότι «αι θρησκείαι οφείλουν να αναπτύξουν την ειρηνοποιητική των λειτουργιών αποτελεσματικώτερα, και επαναλαμβάνομεν ότι 'Βία και πόλεμος εν ονόματι της θρησκείας και του Θεού είναι βία και πόλεμος κατά της θρησκείας και του Θεού'. Πρέπει αι θρησκείαι να παύσουν να δίδουν ευπρόσδεκτα επιχειρήματα εις τους αρνητάς της πίστεως και εις όσους αρέσκονται να ταυτίζουν την θρησκείαν με τας αρνητικές της πτυχάς. Είναι απαράδεκτον, εκπρόσωποι των θρησκειών να εμφανίζονται ως κήρυκες φανατισμού, να αναρριπίζουν την φλόγα του μίσους και να επιτρέπουν, ελαφρά τη καρδία, να χρησιμοποιούνται από διάφορους επιτηδείους δι' αλλοτρίους, μη ειρηνικούς, σκοπούς».

Υπενθύμισε μάλιστα, ότι «εν όψει των εκρήξεων θρησκευτικού φονταμενταλισμού, της ωμής βίας, της καταστροφής θρησκευτικών μνημείων, της επαπειλουμένης ή και εν εξελίξει 'συγκρούσεως των πολιτισμών', των διωγμών κατά των θρησκευτικών μειονοτήτων και της στυγνής καταπατήσεως της θρησκευτικής ελευθερίας, η Αγία και Μεγάλη Σύνοδος της Ορθοδόξου Εκκλησίας (Κρήτη, 2016) κατεδίκασε τας νοσηράς αυτάς εκφάνσεις της θρησκευτικότητας και εξήρε την σημασίαν του διαθρησκειακού διαλόγου και την συμβολήν του εις την ειρήνην».

«Ορθώς ελέχθη ότι ο γόρδιος δεσμός της ειρήνης δεν λύνεται με το σπαθί του Μεγαλέξανδρου. Η ειρήνη είναι αιώνιο πρόβλημα και καθήκον ανεκτέλεστο, δεν εξασφαλίζεται ποτέ για πάντα και απαιτεί αδιάκοπο αγώνα. Είμαστε 'καταδικασμένοι' στον αγώνα και στην αγωνία για την ειρήνη. Η ημετέρα Μετριοτής επαινεί και στηρίζει πάσαν ειλικρινή πρωτοβουλίαν διά την ειρήνην, αγωνίζεται δε αδιαλείπτως διά τον διάλογον των θρησκειών και διά την ενδυνάμωσιν της συμβολής των εις την καταλλαγήν και την αλληλεγγύην» ανέφερε, σε άλλο σημείο του μηνύματός του, ο Οικουμενικός Πατριάρχης.

Εκ μέρους της κυβέρνησης και προσωπικά του πρωθυπουργού, Κυριάκου Μητσοτάκη, χαιρετισμό απηύθυνε ο γ.γ. Δημόσιας Διπλωματίας και Θρησκευτικών Υποθέσεων, Κωνσταντίνος Αλεξανδρής, ο οποίος, μεταξύ άλλων, επισήμανε ότι «η σπουδαιότητα της θρησκευτικής διπλωματίας, τόσο ως μέσου πρόληψης όσο και ως μέσου επίλυσης διαφορών, έχει γίνει αντιληπτή σε διεθνές επίπεδο. Γι' αυτό και

όλο και πιο συχνά αποτελούν αντικείμενο διακρατικών συναντήσεων, διμερών και πολυμερών, ζητήματα που άπτονται της προστασίας θρησκευτικών ελευθεριών, του ρόλου της θρησκείας, της συμβολής και δημιουργίας συνθηκών διαλόγου μεταξύ των θρησκειών, της ανάγκης προστασίας δοκιμαζόμενων θρησκευτικών κοινοτήτων κ.λπ.», είπε μεταξύ άλλων και πρόσθεσε:

«Είμαι στην ευχάριστη θέση να πω ότι στον τομέα της θρησκευτικής διπλωματίας, η Ελλάδα υπήρξε πρωτοπόρος. Από τη σύσταση του σύγχρονου ελληνικού κράτους, δηλαδή πολύ πριν γίνει ευρύτερα αντιληπτή η σημασία της θρησκευτικής διπλωματίας, η Ελληνική Πολιτεία παρακολουθεί αδιάλειπτα τα θέματα αυτά. Και τούτο οφείλεται σε λόγους ιστορικούς, πολιτικούς και γεωγραφικούς. Αναφέρω τους βασικότερους εξ αυτών: Το βαθύ αποτύπωμα της Ορθοδοξίας στην ελληνική κουλτούρα, ως ζώσα παράδοση. Η επιρροή της βυζαντινής παράδοσης και η συνέχεια στον χρόνο του γένους των Ρωμαίων, όπως αντανakλάται μέχρι τις μέρες μας στη λειτουργία των πρεσβυγενών -ελληνορθόδοξων όπως και επισήμως ονομάζονται- Πατριαρχείων. Ο κεντρικός ρόλος της Εκκλησίας στη ζωή των Ελλήνων της Διασποράς. Η γεωγραφική θέση της χώρας σε ένα σταυροδρόμι ηπείρων, πολιτισμών και θρησκειών. Η επί αιώνες συμβίωση με πληθυσμούς με διαφορετικό θρησκευτικό και πολιτισμικό υπόβαθρο. Όλα τα παραπάνω στοιχεία καθιστούν μάλλον αυτόματα και αυτονόητη την ενεργό ενασχόληση της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής με τις θρησκευτικές υποθέσεις.

Έχοντας λοιπόν μια συσσωρευμένη εμπειρία, η Ελλάδα είναι σε θέση να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο σε συναφή θέματα που απασχολούν τόσο την περιοχή μας, όπως η προστασία των δοκιμαζόμενων σήμερα χριστιανικών κοινοτήτων στη Μέση Ανατολή, όσο και τη διεθνή κοινότητα εν γένει, όπως ο θρησκευτικός φονταμενταλισμός και η τρομοκρατία. Για τα ζητήματα αυτά έχουν αναπτυχθεί και αναπτύσσονται διάφορες διεθνείς πρωτοβουλίες. Ωστόσο, η προστιθέμενη αξία του εν προκειμένω ρόλου της χώρας μας στη θεματική αυτή έγκειται στο γεγονός ότι το ενδιαφέρον μας δεν είναι εφήμερο και περιστασιακό, δεν έχει -για τους πληθυσμούς της περιοχής- αρνητικό ιστορικό πρόσημο. Αντιθέτως είναι γνήσιο και διαρκές, διότι ακριβώς είμαστε κομμάτι της περιοχής αυτής και συνεπώς οι υποθέσεις αυτές μας αφορούν άμεσα. Είναι άμεσα συνυφασμένες με τη δική μας ασφάλεια και ευημερία».

Ο πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Τσελαλίδης, εκ μέρους του Προκαθημένου της Ελλαδικής Εκκλησίας κ. Ιερωνύμου, τόνισε μεταξύ άλλων ότι «η Ελλάδα είναι η χώρα που γέννησε από την αρχαιότητα τις αξίες εκείνες τις πανανθρώπινες για την ειρήνη, την αλληλεγγύη, την ελευθερία, τη Δημοκρατία. Θα πρέπει, λοιπόν, η χώρα μας να καλλιεργήσει και να δημιουργήσει μια πολυεπίπεδη και πολυδιάστατη

πολιτική, προκειμένου να διαδραματίσει πρωταγωνιστικό ρόλο στην επίλυση διενέξεων πολεμικών – τρομοκρατία, μετανάστες, πρόσφυγες – για να μπορέσει με αυτόν τον τρόπο να συμβάλλει στη δημιουργική θεώρηση όλων των πτυχών αυτών των κρίσιμων ζητημάτων, να εφεύρει και να καλλιεργήσει τρόπους για την προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών, θρησκευτικών, πολιτιστικών, στις διάφορες κοινότητες Μέσης Ανατολής για ειρηνική συνύπαρξη, αξιοπρέπεια και αμοιβαία κατανόηση».

Ακολούθησε η εισαγωγική ομιλία της Ελισάβετ Προδρόμου, επισκέπτριας αναπληρώτριας καθηγήτριας στη Σχολή Φλέτσερ του Πανεπιστημίου Tufts, στη Βοστώνη, με θέμα «Ο Θεός, ήπια ισχύς, και γεωπολιτική: θρησκευτική διπλωματία στις σύγχρονες διεθνείς σχέσεις».

«Οι θρησκείες και οι Εκκλησίες, παράγοντες ειρήνης, καταλλαγής και αλληλεγγύης» ήταν το θέμα που ανέπτυξε ο μητροπολίτης Μεσσηνίας Χρυσόστομος, ενώ ο «ρόλος των θεσμών και της κοινωνίας των πολιτών», αναπτύχθηκε από τον π. Roberto Cherubini, της Κοινότητας του Sant ' Egidio.

Ο αναπληρωτής καθηγητής Θεολογικής ΕΚΠΑ, Κώστας Ζάρρας, μίλησε για το «Pax religiosa, Pax cultura, και πολιτική (πολιτικοί;)», ενώ η Βασιλική Σταθοκώστα, επίκουρος καθηγήτρια στο Τμήμα Θεολογίας ΕΚΠΑ, έκλεισε την πρώτη ημέρα του συνεδρίου με την ανάπτυξη του θέματος «Βαθύτερα αίτια και αφορμές για τη στασιμότητα στον δρομολογιακό και διαθρησκευτικό διάλογο».

Στη σχέση της Θρησκευτικής Υπηρεσίας των Ενόπλων Δυνάμεων με την διπλωματία αναφέρθηκε ο Ταξίαρχος π. Νικόλαος Γουρδούπης, διευθυντής του Σώματος των Στρατιωτικών Ιερέων (ΓΕΕΘΑ). Ο ίδιος επισήμανε ότι η Εκκλησία προσπαθεί να ασκεί μια διπλωματία, η οποία θα συνδράμει την πολιτεία στη θετική δράση και παρέμβαση της χώρας στα διεθνή δρώμενα και θα προωθεί δράσεις ήπιας πολιτικής, σε συνεργασία με τα υπάρχοντα δίκτυα του «Οικουμενικού Ελληνισμού», έτσι ώστε να παρεμβαίνει εποικοδομητικά στο διεθνή χώρο.

Με πληροφορίες από το ΑΠΕ-ΜΠΕ